

„Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet igéjéről.” 1 János 1,1

Manapság fontos tényező, hogy kinek vagyunk ismerősei. Nem csak úgy a megszokott életben, hanem a közösségi média felületein. Hogy kiknek az életeseeményeit követjük nyomon. S minél több ismerős, annál több információ jut el hozzánk. De éppúgy a mindennapok rendes medrében is fontosak ismerőseink, barátaink, családi kapcsolataink, akik körülvesznek bennünket.

A mai nap kettős ünnepet hozott elénk, mert a Szentháromság vasárnapja a nagy ünnepi időszakot zárja le. Ilyenkor hálát adunk mindazért, amit Istenből az ünnepek során megismerhettünk. Ehhez szorosan kapcsolódik az évzáró, amikor előttünk van, hogy hálát adva gyermekekért, családokért, pedagógusokért végig gondoljuk, hogy hogyan haladtunk előre a hit útján, Isten megismerésében. Valamennyien ismerősei vagyunk Istennek, de mennyire ismerjük őt igazán?

János arról a különös csodáról ír, amikor Isten az ő Fiában, Jézusban itt járt a földön és teljesen megismertette magát velük. Ezt a megismerést négy szóval írja körül, ami egyfajta fokozatosságot is magában foglal. Mi hogyan ismerjük őt?

Hallottunk róla? Sok mindent hall az ember. Valami az egyik fülön be, a másikon ki. Talán már túl sok is a beérkező információ. Válogatnunk kell, valami előrébb kerül, van amit hátra sorolunk. Isten szava sokszor hátul kullog, pedig életet jelentő, életmentő szó. Halld meg és kövesd: erre hív minket, ismerőseit.

Láttuk már? Ez már egy árnyalattal közvetlenebb. Több mint hallani róla: a saját szemünkkel látni. Micsoda nagy lépés volt, amikor az addig hírből ismert Isten megjelent, sokan láthatták, személyes találkozások, gyógyulások kísérték útját: olvastunk, tanultunk ezekről, szemtanúivá váltunk.

Amikor alaposabban körbe járod: több oldalról megvizsgálod, igyekszel minél jobban megismerni. Amikor a Szentírásból egy-egy történet vagy szakasz elkezd foglalkoztatni, elgondolkozol rajta: időt szánsz rá, s rájössz, itt valami kincs van elrejtve számodra. S megtörténik az, amikor már teljesen kézzel foghatóvá válik ezek után Isten jelenléte: nem csak sejtet, hanem meg is tapasztalod. Amikor Isten a mindennapok szintjén társaddá lesz: amikor szomorúságodban vigaszt találsz, betegségében reménységet, vagy éppen külső-belső háborúság idején erejével és békességével áld meg: jelenlétével megtölti életedet.

Jó így megismerni Istent, s az ő barátságában kincsekre lelni, megtalálni az élet kincseit, melyet Isten kínál, az ő jelenlétével. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Hittanévező istentiszteletén örömmel és hálaadással köszönjük meg az Úr Istennek, hogy velünk volt az elmúlt tanév során. Gyermekek, családok életében, a pedagógusok szolgálatában, a hittanórákon és a gyülekezet közösségében is gazdagított bennünket.

Mai közösségi istentiszteletünk után szeretetvendégséget tartunk a gyülekezeti házban. Köszönjük a hozzájárulásokat! Nyári napközis táborunkat július 25-29. között tartjuk. Szerdáig várjuk a jelentkezőket. A támogató perselyben gyűjtjük az erre szánt adományokat. A nyári időszakban a gyermekistentiszteletek alkalmá szünetel. Köszönjük Rita néni, Judit néni és Eszter néni szolgálatát!

2. Házasulandókat hirdetek első ízben:

Palócz István és Anga Boglárka Ibolya készülnek házasságkötésük megáldására július 2-án, szombaton. Isten áldja meg az előkészületet és egész életüket.

3. Vasárnapról vasárnapra 10 órakor istentiszteletre hívnak a harangok. Azt megelőzően imaközösséget tartunk 9.45-től. Várjuk a testvéreket!

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!